677/03

Den 18. august 2003 blev i sag nr. 59.798:

xx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Codan Forsikring, klager over, at selskabet har anerkendt hans erstatningsansvar for et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Klageren, der er advokat, er utilfreds med, at selskabet har anerkendt erstatningspligten over for modpartens selskab. I skrivelse bilagt klageskemaet af 5/11 2002 anfører klageren endvidere:

> "Efter min bedste opfattelse er Codan ikke berettiget til på mine vegne at anerkende en sådan skade. Codan kan naturligvis gøre dette for sit eget vedkommende, men da ikke med den virkning, at min præmie skal forhøjes og/eller jeg skal indbetale selvrisiko.
>
> Codan har henvist mig til at indbringe sagen for Ankenævnet. Jeg gør hermed dette, idet bemærkes, at der for mig at se eksklusivt er tale om et bevisspørgsmål, som således som jeg er orienteret, Ankenævnet normalt ikke vil gøre sig til 'dommer' i."

Selskabet har i skrivelse af 25/11 2002 til nævnet redegjort for sagen således:

> "D. 19.06.2002 modtager vi underretning fra Alm. Brand om, at vores forsikringstager d. 17.06.2002 i forbindelse med udkørsel fra en parkeringsplads har ramt en bil, der

var parkeret ved siden af. Denne bil, der er forsikret i det pågældende selskab, blev herved beskadiget.

Vi har efterfølgende modtaget kopi af anmeldelsen samt vidneerklæring til Alm. Brand. Det fremgår heraf, at vidnet så forsikringstagerens bil påkøre modpartens bil. Uheldet fandt ifølge erklæringen sted d. 17.06. kl. ca. 14.40, og vidnet nåede at notere reg.nr. på forsikringstagers bil.

På baggrund af vidneerklæringen har vi i henhold til færdselslovens § 101, stk. 1, jfr. §§ 105, stk. 1 samt 108, stk. 1, anerkendt ansvaret overfor modpartens forsikringsselskab og udbetalt det erstatningsbeløb, som dette selskab har takseret skaden til.

Idet nærværende forsikring er tegnet med selvrisiko og præmieregulering efter skadeforløb, har vi opkrævet selvrisiko hos forsikringstageren, ligesom vi har orienteret ham om de præmiemæssige konsekvenser af skaden, herunder om muligheden for selv at afholde skadeudgiften, hvorved selvrisiko samt bonustab ville undgås.

Forsikringstageren bestrider ikke at have været til stede på parkeringspladsen på det pågældende tidspunkt, idet han dog bemærker, at han forlod kontoret kl. 14.30. Vidnet anfører da også, at påkørslen fandt sted 'ca.' kl. 14.40, og de 10 minutters forskel kan efter vores opfattelse ikke tillægges nogen betydning..

På grundlag af vidneerklæringen må vi fastholde, at sagen er korrekt behandlet i henhold til færdselslovens regler. Vi kan til støtte herfor henvise til Ankenævnets afgørelser i sag nr. 51.075, 55.976 samt 56.511."

Klageren fastholder i skrivelse af 29/8 2002 til selskabet, at han ikke har påkørt modpartens bil. Af skrivelsen fremgår bl.a.:

"Jeg kan af min dagbog se - og også erindre - at jeg forlod kontoret præcis kl. 14,30 den pågældende dag, den 17. juni 2002. Jeg husker i øvrigt, at jeg i forbindelse med min udkørsel - og for første gang i de små 2 år, vi har haft kontor her i Amaliegade 22 - måtte vente et øjeblik på at kunne køre ud af min garage, idet brugeren af nabogaragen netop var ved at køre sin vogn ud, hvilket i øvrigt skete under megen

betydelig støj (evt. tæret udstødningsrør eller lignende), ligesom jeg også husker, at jeg vinkede til indehaveren af nabogaragens kone og vistnok også dennes ægtefælle, da jeg var kørt ud af porten.

Jeg har ingen erindring, viden eller andet om, at jeg skulle have påkørt nogen holdende bil.

Jeg er meget omhyggelig med at køre ud af garagen, idet den nærmest parkerede bil står tæt placeret op af en 50 cm høj søjle, af mig markeret med en firkant på tegningen, hvorfor jeg fra garagen, der ligger i fortsættelse af de 4 parkeringspladser, ikke har voldsom megen plads, når jeg skal køre ud. Dette klares i praksis overordentligt nemt, idet jeg nøje kan følge, hvor min bil er placeret under udkørslen ved at se bilen spejle sig i kældervinduerne - noget jeg gør hver eneste gang, jeg kører ud af garagen.
…
På min egen bil er der heller intet som helst mærke, der viser, at jeg skulle have foretaget en sådan påkørsel."

Nævnet udtaler:
Selskabet er ansvarsforsikrer for klageren og kan i forholdet til modpartens selskab afgøre skyldsspørgsmålet, da selskabet hæfter direkte, jf. færdselslovens § 108 stk. 1.

Nævnet har gennemgået sagen, herunder den fremlagte vidneerklæring, og kan på det foreliggende grundlag ikke kritisere, at selskabet under henvisning til vidnets oplysninger har anerkendt ansvaret for den på modpartens bil anmeldte skade. Dette udelukker ikke, at klageren ved en selvstændig sag mod selskabet forsøger at opnå en anden afgørelse.

Nævnet lægger som ubestridt til grund, at klagerens forsikring er tegnet med selvrisiko og præmieregulering.

Da nævnet endvidere må lægge til grund, at præmiereguleringen og opkrævning af selvrisiko er sket i overensstemmelse med forsikringsbetingelsernes punkt 9.1.3 og punkt 5, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har opkrævet selvrisiko og foretaget præmieregulering.

Da klagerens interesser i henhold til forsikringsaftalen i øvrigt er behørigt varetaget af selskabet,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann